SL

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 10. avgusta 2006

na zahtevo Banke Slovenije o predlogu Sklepa o obveznih rezervah

(CON/2006/41)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je dne 26. julija 2006 prejela zahtevo Banke Slovenije za mnenje o predlogu Sklepa o obveznih rezervah (v nadaljevanju: »predlog sklepa«).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz člena 105(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in iz člena 2(2) Odločbe Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov[1], saj se predlog sklepa nanaša na instrument denarne politike nesodelujoče države članice. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

1. Namen predloga sklepa

Predlog sklepa vsebuje celovito pravno ureditev za obveznike za obvezne rezerve (t.j. banke in hranilnice). Določbe med drugim urejajo osnovo za obvezne rezerve, stopnje obveznih rezerv, izpolnjevanje obveznih rezerv, obrestovanje obveznih rezerv, posebno ureditev v primeru združitev in delitev ter sankcije za neizpolnjevanje obveznih rezerv. V primerjavi z obstoječim Sklepom o obveznih rezervah[2] so v predlogu sklepa uvedeni naslednji novi elementi: (i) obdobja izpolnjevanja se uskladijo s koledarjem obdobij izpolnjevanja v Eurosistemu; (ii) osnova za obvezne rezerve se izračuna na podlagi informacij iz bilance stanja ob koncu meseca, sporočenih v okviru statističnega poročanja; in (iii) za vsakega obveznika za obvezne rezerve se uvede olajšava v višini 100 000 EUR. Predlog sklepa naj bi se uporabljal v zadnjih treh obdobjih izpolnjevanja v letu 2006, preden bo Slovenija sprejela euro, t.j. od 27. septembra do 31. decembra 2006.

1 UL L 189, 3. 7. 1998, str. 42.

2 Uradni list RS, št. 99/2004 in 9/2005.

2. Splošne pripombe

ECB pozdravlja predlog sklepa kot del intenzivnih priprav na sprejetje eura v Sloveniji. V okviru denarne politike, ki je trenutno še vedno pristojnost Banke Slovenije, je namen predloga sklepa uskladiti slovenski sistem obveznih rezerv s standardi Eurosistema, ki se bodo uporabljali po sprejetju eura. Ta korak bi moral biti slovenskim kreditnim institucijam v pomoč pri spoznavanju zahtev Eurosistema in zagotoviti nemoten začetek izpolnjevanja obveznih rezerv Eurosistema v januarju 2007. Predlog sklepa tako zadostno odraža pravni okvir Eurosistema za obvezne rezerve, posebej Uredbo ECB/2003/9 z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv[3].

3. Izračun osnove za obvezne rezerve v zadnjem obdobju izpolnjevanja v letu 2006

3.1 Med postopkom posvetovanja je Banka Slovenije predlagala, da bi se predlog sklepa spremenil tako, da bi se slovenskim kreditnim institucijam omogočilo, da iz svojih osnov za obvezne rezerve za obdobje izpolnjevanja, ki se začne 13. decembra 2006, izključijo vse obveznosti do obveznikov za obvezne rezerve v Eurosistemu.

3.2 Namen pravila Eurosistema, po katerem se iz osnove za obvezne rezerve lahko izključijo obveznosti institucij v Eurosistemu, ki so dolžne izpolnjevati obvezne rezerve Eurosistema, je zagotoviti, da iste obveznosti niso dvakrat predmet obveznih rezerv, ki jih zahteva isti organ (t.j. ECB). ECB ugotavlja, da do 1. januarja 2007 ta utemeljitev ne bo veljala za slovenski sistem obveznih rezerv, saj bo obvezne rezerve od slovenskih institucij še vedno zahtevala Banka Slovenije, ne pa ECB. Vendar pa je, dokler Slovenija ne bo sprejela eura, področje denarne politike (vključno z obveznimi rezervami) v pristojnosti Banke Slovenije, zato se le-ta lahko odloči, da v predlog sklepa vključi takšno določbo. S tem bi lahko olajšala nemoteno vključitev v polno ureditev obveznih rezerv Eurosistema s 1. januarjem 2007, saj bi bile osnove za obvezne rezerve slovenskih obveznikov za obvezne rezerve že izračunane ob upoštevanju obveznosti do obveznikov za obvezne rezerve v Eurosistemu.

To mnenje bo objavljeno na spletni strani ECB.

V Frankfurtu na Majni, 10. avgusta 2006

[podpis]

Predsednik ECB

Jean-Claude TRICHET

3 UL L 250, 2. 10. 2003, str. 10.